

[Første næstformand]

Lind (FP) og Ernst Schmidt (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af postloven. (Ophævelse af monopolet).
(Lovforslag nr. L 70).

Medlemmer af folketinget Ebba Strange (SF), Margrete Auken (SF), Marianne Bentzen-Pedersen (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Birthe Nielsen (SF), Gert Petersen (SF) og Bjørn Poulsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig ansattes ytringsfrihed.
(Beslutningsforslag nr. B 9).

Medlemmer af folketinget Waldorff (VS) og Tyroll (VS) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om politisk efterretningsvirksomhed over for produktregistrets medarbejdere.
(Beslutningsforslag nr. B 10).

I skrivelse af gårs dato meddeler statsrevisoratet, at statsrevisorerne i et samme dag afholdt møde har valgt *Arne Larsen* til formand og *Poul Schlüter* til næstformand.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Industriministeren (Erling Jensen):**

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om mål og vægt (lov om metrologi).
(Lovforslag nr. L 65).

Den nuværende lov om mål og vægt stammer fra 1950 og bygger i ret vidt omfang på loven fra 1907. Forarbejderne til sidstnævnte lov strakte sig over meget lang tid og begyndte i realiteten ret kort tid efter, at Danmark i 1875 havde tiltrådt meterkonventionen.

Kravene til mål og vægt var dengang begrænset til vareomsætningen eller, som lovens titel også indikerer, længde og masse eller meter og kilogram. Samtidig var de krav, der blev stillet til nøjagtigheden af målinger i den daglige handelsomsætning ifølge sagens natur af en ganske anden karakter, end tilfældet er i dag.

Der er siden da på området sket en betydelig teknologisk udvikling, dels i relation til en mere præcis definition af enhederne, dels ved en væsentlig mere avanceret produktionssteknik, der nødvendiggør stadig nøjagtigere målinger. Desuden er der opstået behov for målinger på et betydeligt antal nye områder.

For erhvervslivet og især for industrien har denne udvikling, hvorunder der er sket en omlægning til masseproduktion, indførelse af standardstørrelser og fremkomst af nye områder, hvor mål og vægt er aktuelle - f. eks. på energi- og miljøområdet - øget industriens behov for målinger og nøjagtigere tolerancer.

Endvidere har de forbrugerbeskyttende elementer, som indgår i lovregler om mål og vægt, påkaldt sig en væsentlig større interesse.

På denne baggrund nedsatte industriministeriet i august 1980 et bredt sammensat udvalg med repræsentation fra erhvervslivet, forbrugerne, videnskabelig og teknisk sagskundskab samt ministerierne.

Udvalget afgav i midten af juni 1981 betænkning nr. 934/81 om revision af lovgivningen på det måletekniske og justérpligtige område. De i betænkningen indeholdte vurderinger og forslag er tiltrådt af samtlige udvalgets medlemmer, bortset fra en mindretalsudtalelse vedrørende de statsautoriserede vejere og målere.

Ved det omfattende udvalgsarbejde er der foretaget en samlet vurdering af den teknologiske, samfundsmæssige og internationale udvikling siden de nugældende reglers indførelse samt en vurdering af de nuværende og fremtidige behov inden for det måletekniske område.

Området mål og vægt kan umiddelbart forekomme ret teknisk og vanskeligt gennemskueligt, men området har meget vide perspektiver for såvel erhvervsliv som forbrugere. Derfor er det glædeligt at kunne konstatere, at udvalgets arbejde har resulteret i forslag, som må betragtes som en nytænkning på området såvel på det materielle som på det organisatoriske plan.

På grundlag af udvalgets betænkning er der udarbejdet nærværende forslag om lov om mål og vægt (lov om metrologi).

Jeg skal i korthed fremhæve de væsentligste bestanddele i lovforslaget.

[Industriministeren]

Den fremtidige lovgivning på området foreslås udformet som en rammelovgivning og administreret af industriministeren med bistand af et råd – statens metrologiråd – bestående af personer med et bredt kendskab til erhvervs-, forbruger- og samfundsforhold, foruden at dette naturligvis må besidde den nødvendige tekniske og videnskabelige indsigt.

Jeg vil gerne pointere, at jeg finder det meget vigtigt, at lovgivningen på dette område udformes som en rammelov, således at der gives mulighed for at regulere forordninger og bekendtgørelser for den legale metrologi, således at disse til enhver tid kan tilpasses de krav, der måtte opstå inden for industri, handel, forbrugerbeskyttelse og hensynet til samfundets krav i øvrigt. Specielt gives der herved mulighed for at tage hensyn til de forhold, der kan opstå ved indførelse af ny teknologi. Ved etableringen af metrologirådet åbnes der samtidig mulighed for, at alle relevante erhvervs-, forbruger- og samfundsinteresser til stadighed kan øve indflydelse på administrationen af loven.

Efter udkastet skal metrologirådet have følgende opgaver:

1. efter bemyndigelse fra industriministeren at fastsætte, hvilke måleenheder der finder anvendelse her i landet.
2. efter bemyndigelse fra industriministeren at fastsætte bestemmelser om måleteknik, måleinstrumenter og måleteknisk kontrol.
3. sørge for, at prototyper, grundnormaler og referencematerialer tilvejebringes i fornødent omfang samt sørge for disses opbevaring og vedligeholdelse.
4. sørge for, at de fornødne måletekniske ressourcer er til stede i fornødent omfang, og at disse udnyttes hensigtsmæssigt i et koordineret samarbejde mellem offentlige og private laboratorier.
5. virke rådgivende og initiativtagende over for offentlige myndigheder, institutioner og andre i metrologiske anliggender samt
6. forestå og koordinere dansk deltagelse i det internationale metrologiske arbejde.

Lad mig, som også udvalget har gjort, specielt pege på to områder inden for det metrologiske felt, hvortil der må knyttes særlig opmærksomhed. Dette gælder områderne fundamental metrologi og legal metrologi.

På området fundamental metrologi er Danmark sakket betydeligt agterud i sammenligning med de øvrige industrialiserede lande, og dette medfører en forringelse af landets konkurrenceevne. En væsentlig og snarlig indsats på dette område er nødvendig for at sikre et rimeligt grundlag for dansk industris muligheder. Dette er nødvendigt ikke alene som følge af Danmarks betydelige internationale samhandel, men også fordi dansk industri i stor udstrækning må basere sin produktion på specialområder på højt teknisk niveau.

Der foreslås i denne forbindelse oprettet et dansk institut for fundamental metrologi, som skal afløse det hidtidige laboratorium for fundamental metrologi, der hører under undervisningsministeriet. Det nye institut, der oprettes i industriministeriets regie, men som en selvejende institution, vil have væsentlig større arbejdsområder end det hidtidige. Det nye institut søges geografisk tilknyttet Danmarks tekniske højskole.

Dansk institut for fundamental metrologi skal efter metrologirådets retningslinier forestå det faktiske arbejde i forbindelse med etableringen og opbevaringen af grundnormaler. Desuden skal instituttet bl. a. udføre målforskning inden for den fundamentale metrologis område og repræsentere Danmark i international sammenhæng på det pågældende område.

Jeg skal bemærke, at opbygningen af området den fundamentale metrologi inden for den i lovforslaget angivne ramme på 8,5 mill. kr., herunder etableringen af instituttet for fundamental metrologi, er en afgørende forudsætning for, at den ønskede styrkelse inden for dette felt kan opnås, hvilket er et meget væsentligt element i dette lovforslag. Danmarks renommé på det måletekniske område er internationalt set for ringe. Det er af afgørende betydning for vor eksport, for vor industri og herunder for antallet af arbejdspladser, at vi kan klare de måletekniske opgaver, der er forbundet med en ordreaftgørelse på avanceret teknologi.

På den legale metrologis område er det nødvendigt, at reglerne fastsættes således, at de til stadighed kan tilpasses den teknologiske udvikling og de ønsker og behov, der fra erhvervslivet og forbrugerne stilles til systemet.

[Industriministeren]

Ved at anvende teknologistyrelsen som sekretariat for metrologirådet opnås en effektivisering af indsatsen på området. Teknologistyrelsen udfører i forvejen en omfattende virksomhed på det teknologiske og prøvningsmæssige område bl. a. gennem sekretariatsbistanden for statens tekniske prøvenævne. Ved etableringen af metrologirådet forudsættes justervæsenet og metrologiudvalget samtidig nedlagt. Specielt for så vidt angår de statsautoriserede vejere og målere har hverken udvalget eller ministeriet fundet det forsvarligt at opretholde autorisationsordningen på det nuværende grundlag.

På baggrund heraf er der foreslået indført visse uddannelseskraav samt en ophævelse af de hidtidige regler om vejeres og måleres geografiske beskikkelsesområde. Denne ændring giver i øvrigt mulighed for en rimelig konkurrence inden for området med henblik på en effektivisering. Samtidig foreslås kompetencen til meddelelse af beskikkelse som vejer og måler overflyttet fra industriministeriet til statens metrologiråd.

Efter forslaget ophæves den ordning, hvorefter vejerforretninger vederlagsfrit har fået foretaget eftersyn af vægte m. v. Dette vil antagelig medføre en vis indskrænkning af antallet af de eksisterende mindre vejerforretninger. Samtidig må reglerne om vejeres og måleres pligt til at have rådighed over de til hvervets udførelse fornødne måleredskaber antages at medføre, at nyetableringer inden for faget vil være begrænset til de noget større forretninger. Som følge af ophævelsen af reglerne om beskikkelsernes geografiske område er reglerne om de lokale handelsstandsforeningers indstillingsret udgået.

Forslaget har været forelagt de berørte erhvervs- og forbrugerorganisationer, der med ganske få undtagelser har kunnet støtte lovforslagets indhold og gennemførelse.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil samt udtale håbet om, at forslaget må få en velvillig og hurtig behandling i tinget.

Ministeren for Grønland (Tove Lindbo Larsen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster m.v. mellem Det offentlige Af-

talenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

(Lovforslag nr. L 66).

I medfør af lov nr. 182 af 14. maj 1980 for Grønland om det offentlige aftalenævn indtrådte aftalenævnet med virkning fra 1. april 1981 i de rettigheder og forpligtelser, som følger af kollektive aftaler og overenskomster indgået af ministeren for Grønland før lovens ikrafttræden.

Forhandlingerne mellem det offentlige aftalenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917 om tre nye overenskomster for perioden 1. april 1981 til 31. marts 1983 førte ikke til et positivt resultat. De afsluttende forhandlinger fandt sted i forligsinstitutionen, men skønt arbejdsstandsningen i medfør af lov om mægling i arbejdsstridigheder § 3, stk. 3, blev udsat i 14 dage af forligsmanden, lykkedes det ikke parterne at nærme sig hinanden så meget, at forligsmanden kunne stille mæglingforslag. Arbejdsstandsningen indtrådte derfor tredjedagen efter varslernes udløb den 24. juni 1981.

Udgangspunktet for det offentlige lønpolitik i Grønland har siden 1960 været, at der skulle etableres et særligt grønlandsk lønniveau.

I forbindelse med behandlingen af den grønlandske tjenestemandslav i 1971 henstillede folketinget til Grønlandsministeren at søge udjævnet lønforskellene mellem aflønnede efter overenskomster med grønlandske lønmodtagerorganisationer og overenskomster med danske organisationer samt tjenestemænd.

Ministeriet for Grønlands lønpolitik har i årene herefter haft udgangspunkt i folketingets henstilling.

Ved forhandlinger i 1973 og 1977 blev der således ydet en forholdsmæssigt større lønfremgang til de hjemmehørende grupper.

I 1975 og i 1979 vedtog folketinget særlige love for Grønland om forlængelse af kollektive overenskomster. Ved begge disse lovindgreb blev overenskomster m.v. indgået med grønlandske arbejdstagerorganisationer undtaget fra bestemmelserne om en 2-årig forlængelse, idet man erkendte, at der bestod en række lavtlønsproblemer for denne del af det grønlandske arbejdsmarked.

Staten har siden 1971 ført en restriktiv politik med hensyn til lønforbedringer for ik-